

مکانی معنوی در میان رودخانه

۸ مهر ۱۴۰۳ ساعت ۱۱:۱۸

مسجد جامع عتیق شیراز در زمان قدیم که سفرهای حج با کاروان های زمینی انجام می شود و حدود ۲ ماه به طول می انجامید ، حجاج شیرازی قبل از رفتن به مکه ، در این محل مراسم حج را آموزش می دیدند و از مسجد عتیق به عنوان مسجد الحرام و از خدایخانه به عنوان کعبه برای آموزش عملی حجاج استفاده می شد.

مسجدالحرام شیراز یکی از مساجد کهن در شهر شیراز است که آوازه آن در دوره صفویان نیز به گوش بسیاری از مردم رسیده بود. دن گارسیا د سیلوا فیگوئرا از مستشرقان خارجی نیز از جمله کسانی است که در سفرنامه خود توجه ویژه‌ای به این مسجد داشته است. در سفرنامه او در این رابطه آمده است:

«در مسیر آب فراوان یا نهری سیلابی که از نیم فرسنگی شهر از سوی چهل منار به شیراز جاری است مسجدی بسیار قدیمی هست که چون مرقد یکی از بزرگان دین است شیرازیان آن را بسیار محترم می دارند. آنگونه که شهرت دارد این مرد صاحب کشف و کراماتی بوده است. در این مسجد حجراتی هست که چند طلبه یا زاهد در آنها سکونت دارند و برای زائران داستان زندگی و کرامات قدیس موصوف را بیان می کنند. چنانکه برای سفیر نیز چنین کردند عالیجناب اظهار تمایل کرد که نهری را که در مجرای قنات بسیار عمیق زیر صحن مسجد جاری است و در جلوخان آن برکه ای مربع شکل پر از آب زلال تشکیل می دهد و تعداد زیادی ماهی بزرگ و کوچک در آن هست تماشا کند.»

منبع: دن گارسیا د سیلوا فیگوئرا، سفرنامه دن گارسیا د سیلوا فیگوئرا، سفیر اسپانیا در دربار شاه عباس اول، ترجمه غلامرضا سمیعی، تهران، نشر نو، ۱۳۶۳، صص ۱۴۴-۱۴۵

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/49831/مکانی-معنوی-مکانی-رودخانه-میان-معنوی-مکانی>